

de kledingindustrie is berucht vanwege de slechte arbeidsomstandigheden

Last Updated Tuesday, 16 December 2008

Langdurig gedwongen overwerk, een hongerloon en onveilige arbeidsomstandigheden. Het is schering en inslag in de kledingindustrie. De meeste kleding wordt in lagelonenlanden gemaakt waar men het met de arbeidsomstandigheden niet zo nauw neemt.

Kledingbedrijven zoeken steeds naar de plek waar de lonen het laagst zijn en de arbeiders de minste rechten hebben. Van de arbeiders wordt verwacht dat ze steeds sneller hun opdrachten afwerken. De keiharde concurrentie tussen kledingfabrieken leidt tot een 'race to the bottom' waarbij de arbeiders op de werkvloer steeds aan het kortste eind trekken.

Arbeidsrechten lijken soms relatief en van land tot land te verschillen, maar de minimumeisen waaraan arbeid moet voldoen zijn wel degelijk universeel en internationaal erkend. De arbeidsorganisatie van de Verenigde Naties, de ILO, heeft een aantal conventies opgesteld die werknemers moet beschermen. De belangrijkste daarvan hebben betrekking op:

- vrijheid van vereniging ·
- recht op collectieve onderhandelingen ·
- geen dwangarbeid ·
- geen discriminatie ·
- geleidelijke uitbanning van kinderarbeid ·
- verbod op de ergste vormen van kinderarbeid ·
- leefbare lonen ·
- verbod op buitensporige werkuren ·
- behoorlijke arbeidsomstandigheden

www.ilo.org

In de praktijk schort het vaak aan de naleving van deze normen. De oorzaak daarvan kan erg verschillen. Maar steeds weer blijkt dat het kledingmerk dat een opdracht bij de fabriek plaatst grote invloed kan hebben op de arbeidsomstandigheden op de werkvloer.

Wimala (Sri Lanka): "We nemen geen ziekteverlof. Enkel als je niet meer op je benen kan staan, ga je niet. Anders moet je gaan. Zelfs al zeggen ze het niet, ze willen geen mensen die veel ziek zijn. Als ik het werk niet aan kan is er altijd wel iemand die mijn plaats kan innemen."

Veel voorkomende misstanden: